

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 25C/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418202571
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6418202571.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom sudcom JUDr. Milanom Antalom v právnej veci žalobcu: Y. Č.X., W.. XX.XX.XXXX, M. F. Š. XXX/X, XXX XX N., právne zastúpený: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanej: N. V., W.. XX.XX.XXXX, M. F. T. H. XXX/XX, XXX XX Ž. W. Q., právne zastúpená: Mgr. et. Mgr. Lívia Šouc Kost'ová, so sídlom Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 44 465 203, o zaplatenie 4.500,- € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 4.500,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 01.11.2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu voči žalovanej domáhal zaplatenia istiny 4.500,- € spoločne s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.500,- € od 01.11.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 13.10.2017 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bol na jednej strane záväzok žalobcu ako veriteľa poskytnúť žalovanej ako dlžníčke pôžičku v sume 4.500,- € a na druhej strane záväzok žalovanej vrátiť žalobcovi požičanú sumu vo výške 4.500,- € do 31.10.2017. Žalobca poskytol pôžičku vo výške 4.500,- € žalovanej v deň podpisu tejto Zmluvy. Dňa 13.10.2017 po podpise Zmluvy a vyplatení pôžičky v sume 4.500,- € žalovanej, uzatvoril žalobca so žalovanou Uznanie dlhu na základe ust. § 558 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. V zmysle Dohody o uznaní dlhu žalovaná uznala svoj dlh voči žalobcovi, vyplývajúci zo Zmluvy, zaviazala sa pôžičku vrátiť žalobcovi do 31.10.2017 a zároveň, v prípade omeškania s vrátením pôžičky žalobcovi, sa zaviazala uhradiť žalobcovi zákonný úrok z meškania v zmysle Občianskeho zákonníka. Keďže žalovaná pôžičku do 31.10.2017 nevrátila, zaslal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovanej Predsporovú výzvu zo dňa 07.05.2018, prostredníctvom ktorej vyzval žalovanú na uhradenie dlžnej sumy v celkovej výške 4.500,- € s príslušenstvom. Žalovaná do dňa podania žaloby neuhradila svoj záväzok ani len sčasti.

3. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení žalobca k žalobe pripojil listinný dôkaz: Zmluvu o pôžičke zo dňa 13.10.2017, Uznanie dlhu zo dňa 13.10.2017, Predsporovú výzvu zo dňa 07.05.2018.

4. Dňa 26.10.2018 vydal súd v prejednávanej veci platobný rozkaz č.k. 25C/9/2018-29, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podala dňa 22.11.2018 žalovaná odpor. Žalovaná v odpore namietala prenechanie resp. reálne odovzdanie sumy vo výške 4.500,- €. Čo sa týka zmluvy

o pôžičke zo dňa 13.10.2017 a Uznania dlhu zo dňa 13.10.2017, t.j. dokumentov predložených zo strany žalobcu v predmetnom konaní, nepoprela, že predmetné listiny podpísala, avšak poprela, že by predmetné listiny boli ňou podpísané z dôvodu uzatvorenia zmluvy o pôžičke medzi ňou a žalobcom. Tieto špecifikované listiny podpísala pod nátlakom a uvádzaním ju do omylu zo strany pána E. Š. u ktorého v čase údajného vzniku pôžičky ukončovala pracovný pomer, na základe ktorého vykonávala obsluhu zákazníkov v pohostinstve Z. Z. F., ktoré vlastní menovaná osoba, a to všetko počas obdobia kedy pracovala pre spoločnosť VIX s.r.o., so sídlom Poľná 17A,010 01 Žilina, ako obsluha a údržba herných automatov, s miestom výkonu práce práve v pohostinstve Z. Z. F.. V tomto smere poukázala na to, že v prípade, ak by mala vedomosť čo je skutočným obsahom predmetných listín, určite by ich nepodpísala. V odpore ďalej uviedla, že predkladané dôkazné prostriedky a to Zmluva o pôžičke a Uznanie dlhu zo dňa 13.10.2017 považuje za absolútne neplatné úkony, nakoľko ich podpísala bez právneho dôvodu, na naliehanie a nátlak E. Š. ako jej bývalého zamestnávateľa. Mzda jej bola poukazovaná na účet vedený v banke OTP Banka Slovensko, a.s., na meno Y. V. s tým, že za mesiac september 2017 jej neboli na predmetný účet poukázané žiadne peňažné prostriedky.

5. Uznesením zo dňa 21.12.2018 č.k. 25C/9/2018-53 súd v tejto veci vydaný platobný rozkaz zrušil.

6. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v replike doručenej súdu dňa 21.01.2019 uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalovanej, že medzi ňou a žalobcom nedošlo k uzatvoreniu Zmluvy o pôžičke, na základe ktorej jej žalobca požičal 4.500,- € a Uznaniu dlhu, ktorým sa zaviazala požičanú sumu vo výške 4.500,- € žalobcovi vrátiť. Taktiež nesúhlasí s námietkou žalovanej, že nedošlo k odovzdaniu a prevzatíu predmetnej sumy žalovanou. Zmluva o pôžičke ako aj Uznanie dlhu boli podpísané pred svedkami, a to konkrétne pred pánom E. Š. a H. Š., obaja bytom Z. X/X, Ž.K. W. Q., ktorí boli osobne prítomní pri podpise Zmluvy o pôžičke, pri odovzdaní sumy 4.500,- € žalobcom žalovanej a rovnako pri podpise Uznania dlhu. Z tohto dôvodu žalobca navrhol vykonanie dôkazu, a to výsluchu svedkov pána Š. a pani Š.. Žalobca ďalej zdôraznil, že pán Š. a pani Š. boli z dôvodu, že žalobca poskytol pôžičku žalovanej v hotovosti, prizvaní k podpisu Zmluvy o pôžičke ako svedkovia, pričom podpis pána Š. figuruje na Zmluve o pôžičke a rovnako aj na Uznaní dlhu ako podpis svedka. Je preto na žalovanej, aby dokázala, že reálne nedošlo k prevzatíu peňazí od žalobcu. K takémuto tvrdeniu sa prikláňa aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom Uznesení zo dňa 24.07.2010 so sp. zn. 5Obo/52/2010: „Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Ak teda žalovaný tvrdil, že kúpnu cenu zaplatil, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti.“ Z vyjadrenia žalovanej ďalej je zrejmé, že nepopiera skutočnosť, že listiny, a to Zmluvu a pôžičku a Uznanie dlhu skutočne podpísala. Žalovaná popiera, že by Zmluvu o pôžičke uzatvorila za účelom poskytnutia pôžičky žalobcom vo výške 4.500,- € a Uznanie dlhu za účelom vrátenia takejto pôžičky. Žalovaná však neuviedla za akým iným účelom Zmluvu o pôžičke a Uznanie dlhu so žalobcom uzatvorila. Žalobca je toho názoru, že zo Zmluvy o pôžičke jasne a riadne vyplýva, že žalobca požičal žalovanej sumu vo výške 4.500,- €, ktorú si žalovaná od žalobcu riadne prevzala (čo potvrdila aj podpisom Zmluvy o pôžičke, konkrétne v čl. II. Zmluvy o pôžičke) a ktorú sa žalovaná zaviazala žalobcovi vrátiť v lehote do 31.10.2017. Zároveň žalovaná podpísala Uznanie dlhu voči žalobcovi, a teda poskytnutú pôžičku vo výške 4.500,- €, čo do dôvodu a výšky uznala a zaviazala sa mu ju v plnej výške vrátiť do 31.10.2017. Žalobca taktiež nesúhlasí s tvrdením žalovanej, že v prípade, ak by poznala obsah listín nebola by predmetné dokumenty podpísala. Žalobca je toho názoru, že už zo samotného názvu Zmluvy o pôžičke vyplýva, že sa jedná o pôžičku. Okrem uvedeného je Zmluva o pôžičke prehľadná, neobsahuje nečitateľné ustanovenia, teda žalovaná mala dostatok priestoru na pochopenie podpísaných listín. Žalovaná mala možnosť oboznámiť sa s predmetom a obsahom podpísaných dokumentov pred ich samotným podpisom. Uvedená skutočnosť vyplýva rovnako z čl. V. bod 3. Zmluvy o pôžičke, kde sa výslovne uvádza, že zmluvné strany svojim podpisom potvrdili, že si Zmluvu o pôžičke riadne prečítali, rozumejú jej obsahu a na znak súhlasu ju podpísali. Žalobca ďalej nesúhlasí s tvrdeniami žalovanej uvedenými v odpore, že Zmluvu o pôžičke a Uznanie dlhu podpisovala pod nátlakom z dôvodu, že v tom čase ukončovala pracovný pomer s p. Š.. Žalobca upozornil súd, že žalovaná predložila do konania

listiny v zmysle ktorých bola zamestnaná v spoločnosti VIX s.r.o., so sídlom Poľná 17, Žilina, IČO: 31 565 590 (ďalej len „VIX“) a nie u p. Š.. V zmysle Potvrdenia o zamestnaní bola žalovaná v tejto spoločnosti zamestnaná od 02.10.2015 do 19.10.2017. O tejto skutočnosti svedčí aj žalovanou doložená pracovná zmluva zo dňa 02.10.2015 a Dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa 19.10.2017. Zo žalovanou predložených listín jednoznačne vyplýva, že prácu vykonávala na základe pracovnej zmluvy pre spoločnosť VIX. Okrem uvedeného zo žalovanou predložených listín ďalej vyplýva, že na bankový účet Y. V. spoločnosť VIX poukazovala mesačne (v období od 13.07.2017 do 11.09.2017) finančné prostriedky. Avšak z predložených listín nevyplývajú žalovanou žiadne tvrdené skutočnosti, že by mala vykonávať prácu pre pána Š. alebo že by jej pán Š. mal poukazovať akékoľvek finančné prostriedky ako mzdu za vykonanú prácu ako tvrdila. Zo žalovanou pán Š. neukončoval pracovný pomer a už vôbec nie v čase podpisu Zmluvy o pôžičke. Dohoda o ukončení pracovného pomeru zo dňa 19.10.2017, uzatvorená medzi žalovanou ako zamestnancom a spoločnosťou VIX s.r.o., Poľná 17, Žilina ako zamestnávateľom bola podpísaná o niekoľko dní neskôr ako samotná Zmluva o pôžičke a Uznanie dlhu. Z tohto dôvodu žalobca považuje skutočnosti uvádzané žalovanou v odpore za účelové a najmä nemajú žiadny súvis s predmetom sporu, teda s poskytnutím pôžičky žalobcom žalovanej. Záverom žalobca navrhol, aby Okresný súd Žiar nad Hronom jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel.

7. Písomným podaním zo dňa 19.02.2019, doručeným súdu dňa 20.02.2019 právny zástupca žalovanej k vyjadreniu žalobcu k jeho odporu uviedol, že naďalej zotrváva na všetkých svojich argumentoch a stanoviskách, ktoré prezentoval v podanom odpore proti platobnému rozkazu. Na podporu všetkých svojich doterajších tvrdení navrhol doplniť dokazovanie výsluchom svedkov, ktorých osobnú prítomnosť na pojednávaní zabezpečí.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, právneho zástupcu žalobcu, žalovanej, právneho zástupcu žalovanej, výsluchom svedkov E. Š., jeho manželky H. Š., R. F., Ľ. Y. a Y. C.Á.. Postupom podľa ustanovenia § 204 CSP dokazovanie listinami nevykonal, nakoľko odpisy listín boli protistrane v priebehu konania doručené a ich obsah nebol protistranou spochybný.

9. Žalobca vo svojej výpovedi na pojednávaní konanom dňa 26.04.2019 uviedol, že peniaze žalovanej osobne odovzdal v hotovosti v kancelárii vo veľkoobchode L. s liehovinami v Žiari nad Hronom kde je zamestnaný. Bolo to 13.10.2017 v doobedňajších hodinách, kedy za ním prišla žalovaná za týmto účelom. Hneď v ten deň sa podpísala aj Zmluva o pôžičke a Uznanie dlhu. Na Uznaní dlhu je podpísaný pán Š., ktorý bol prítomný pri odovzdaní finančnej hotovosti žalovanej. Peniaze odovzdal v 100 eurovkách v obálke. So žalovanou sa pozná, navzájom majú pracovný vzťah, keďže v tom čase pracovala u neho v prevádzke, ktorú má na živnosť. Jedná sa o Z. Z. F. v Žiari nad Hronom. Žalovaná v tomto bode bola zamestnaná ako čašníčka - krupierka. Pri odovzdaní peňazí sa dohodli, že peniaze mu vráti o mesiac t.j. do 31.10.2017 jednorazovou splátkou v hotovosti. Pri odovzdaní peňažní bola prítomná aj manželka pána Š., pani Š.. Žalovaná sa na Zmluve o pôžičke po prevzatí peňazí podpísala dobrovoľne. Pána Š. požiadal, aby mu tiež zmluvu podpísal ako svedok aj z dôvodu, že všetci traja t.j. žalobca, pán Š. a jeho manželka v kancelárii spolu robia. V kancelárii nemajú kamery a ani sa nikto nezapisuje pokiaľ ide do ich kancelárie.

10. Právny zástupca žalobcu v rámci svojich ústnych vyjadrení uviedol, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená Zmluva o pôžičke spolu s Uznáním dlhu dňa 13.10.2017. Na základe navrhnutých svedkov vedia dokázať aj to, že došlo k reálnemu odovzdaniu finančných prostriedkov, ktoré sú predmetom zmluvy o pôžičke.

Na pojednávaní konanom dňa 28.06.2019 právny zástupca žalobcu zároveň poukázal na niektoré skutočnosti k jednotlivým svedeckým výpovediam a to, že žalovaná nepracovala pre žalobcu a ani pre jeho svokra pána Š., ale pracovnú zmluvu mala uzavretú so spoločnosťou VIX, s.r.o. v Žiline, ktorá je súčasťou spisu. Žalovaná nedostala výpoveď z tohto pracovného pomeru, svoj pracovný pomer skončila dohodou, ktorú podpísala až dňa 19.10.2017, ktorá je taktiež súčasťou súdneho spisu. Výpovede súvisiace s mankom v danej prevádzke nesúvisia a sú pomerne zmätočné. Na jednej strane hovoria o výpovediach, na druhej o dlhu ktorý vznikol, pričom sa vôbec netýkajú uzavretia pôžičky a jej vzniku. V súvislosti s predloženou komunikáciou na pojednávaní konanom dňa 28.06.2019 medzi žalovanou a jej priateľkou (Š.) jednoznačne vyplýva, že žalovaná sa pokúsila ovplyvniť osobu ktorej písala a naviesť ju na výpoveď, ktorá by jej mohla vyhovovať. Právny zástupca je presvedčený, že rovnako žalovaná naviedla aj zvyšných svedkov, ktorí boli vypočutí, ktorí si nepamätajú žiadne detaily, ale vedia opísať podpísanie dokumentov a ich obsah a ich výpovede sú značne naučené. Až od pojednávania žalovaná

tvrdí, že zmluvu o pôžičke a uznanie dlhu podpísala omylom v súbore s inými dokumentmi, čo doteraz netvrdila. Podpísaná Zmluva o pôžičke a Uznanie dlhu sú datované 13.10.2017 a ukončenie pracovného pomeru dohodou je s dátumom 19.10.2017, teda až po podpísaní predchádzajúcich dokumentov, z čoho vyplýva, že žalovaná nemohla podpísať dokumenty v jednej kope. Argument, prečo jej dávali pôžičku, keď s ňou skončili pracovný pomer v ten istý deň nie je aplikovateľný, keďže pôžička bola poskytnutá pred ukončením pracovného pomeru dohodou ku dňu 19.10.2017. Záverom právny zástupca žalobcu uviedol, že odovzdanie peňazí bolo jednoznačne preukázané jednak listinnými dôkazmi, ako aj dvoma výpoveďami svedkov, ktorí reálne boli pri podpise týchto dokumentov a odovzdaní finančných prostriedkov. V konaní si žalobca uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne a to od nasledujúceho dňa po splatnosti pôžičky, ktorá bola dohodnutá v Zmluve o pôžičke do 31.10.2017.

11. Žalovaná na pojednávaní konanom dňa 26.04.2019 uviedla, že žalobca ju oklamal a žiadnu pôžičku jej neposkytol. V tom čase bola u žalobcu zamestnaná ako čašníčka v Z. Z. F. Žiar nad Hronom. Mzdu jej vyplácal na čierne ako čašníčke, ale mala zamestnanie uzavreté so spoločnosťou VIX s.r.o. Žilina, ktorá má v týchto priestoroch automaty. Údajne tam bola zistená nejaká sprenevera na automatoch, preto to chceli hodiť na ňu a jej kolegyňu. Žalovanú postavili pred hotovú vec, keď si ju zavolať do veľkoskladu žalobca, aby odovzdala kľúče od prevádzky, že má výpoveď. Po tomto na ňu spustil o koľko peňazí ho pripravila a dal jej podpísať papiere, ktoré podpísala. Jedná sa o Zmluvu o pôžičku a Uznanie dlhu zo dňa 13.10.2017. Žalovaná bola ochotná uhradiť náhradu škody ak by sa našla nejaká sprenevera aj s kolegyňou na polovicu, pretože tam obe pracovali. Pán Š. sa jej mal aj vyhrážať, že ak nepodpíše uvedené doklady, príde o syna a nikde sa nezamestná. Keby jej túto pôžičku žalobca poskytol, tak jej nedá výpoveď, aby mohla pôžičku splácať. Peniaze nepotrebovala na auto, bola vydatá a v tom čase auto mali. Od zamestnávateľa - od spoločnosti VIX, s.r.o. Žilina nedostala poslednú výplatu. Minimálnu mzdu jej vyplácali na účet a zvyšok dohodnutej mzdy jej vyplácal v hotovosti na ruku žalobca. Nerobila žiadne oznámenie, mrzí ju to, že to takto nechala. Snažila sa žalobcom aj kontaktovať, aby sa normálne porozprávali, ale žalobca nemal záujem.

12. Právny zástupca žalovanej v rámci svojich vyjadrení na pojednávaní dňa 26.04.2019 a na pojednávaní dňa 28.06.2019 uviedol, že žalobu neuznáva, žalobca v predmetnom konaní doposiaľ nepredložil také dôkazy na základe ktorých by bolo možné verifikovať, že by došlo ku skutočne odovzdaniu finančných prostriedkov. Z výpovede svedkov, ktorí vypovedali na pojednávaní konanom dňa 26.04.2019 a to p. Š. a p. Š.K., nevyplývalo, že by priamo videli odovzdanie finančných prostriedkov, ani tieto finančné prostriedky neboli nimi špecifikovaná, teda ich výška. Výsluchom týchto svedkov došlo k reálnemu odovzdaniu finančných prostriedkov, ale opätovne poukázal na to, že týmito výpoveďami nebola preukázaná konkrétna výška 4.500,- €. Je toho názoru, že v tomto smere nebola preukázaná žalovaná suma. Na platné uznanie dlhu je potrebná platná existencia záväzkového vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, čo v predmetnom konaní nebolo preukázané. Z výpovedi svedkov vypočutých na pojednávaní dňa 28.06.2019 žalovaná preukázala, že nemala dôvod si zobrať v tom čase pôžičku, nekúpila si nové motorové vozidlo ako to tvrdí žalobca a v prípade, ak by potrebovala nejaké finančné prostriedky, svedok Y. by jej tieto poskytol.

13. Svedok E. Š., na pojednávaní konanom dňa 26.04.2019 uviedol, že bol prítomný pri podpise Zmluvy o pôžičke a Uznaní dlhu medzi žalobcom a žalovanou dňa 13.10.2017. Pri tomto podpísaní bol prítomný aj žalobca, jeho manželka a žalovaná. Bolo to u nich v kancelárii vo firme L. Žiar nad Hronom. Okrem podpisovania týchto dokumentov zo strany žalovanej došlo aj k odovzdaniu finančnej hotovosti zo strany žalobcu žalovanej vo výške 4.500,- €. Na detaily sa nepamätá aké bankovky sa odovzdali. S odstupom času si už nepamätá, či boli v obálke alebo sa odovzdali z rúk do rúk. Nie je pravda, že by sa žalovanej vyhrážal, aby podpísala nejaké papiere a to konkrétne Zmluvu a Uznanie dlhu. Žalovaná keď prišla do kancelárie, usadila sa, potom sa jej peniaze odovzdali a následne aj podpísal papier ako svedok po odovzdaní peňazí. Peniaze odovzdával žalobca, ohľadom tejto sumy neboli v kancelárii žiadne problémy.

14. Svedkyňa H. Š., v rámci svojej svedeckej výpovede uviedla, že bola pri tom, keď žalobca požičal peniaze N. (žalovanej). Toto sa udialo v ich priestoroch a to vo veľkosklade s liehovinami L. v Žiari nad Hronom, kde majú kanceláriu. V tejto kancelárii sedia spolu všetci traja, a to žalobca, svedkyňa a jej manžel. Bola svedkom aj keď došlo k podpisu Zmluvy o pôžičke a keď došlo aj k reálnemu odovzdaniu peňazí. Dátum si nepamätá, bolo to dávnejšie. Domnieva sa, že boli odovzdané finančné prostriedky v 100 euro bankovkách. Žalobca tieto peniaze žalovanej vyplácal do rúk, neboli v ničom uložené. Pamätá

si, že žalobca ráno im povedal, že si príde N. (žalovaná) požičať peniaze. Túto skutočnosť neriešila. Prítomná žalovaná prišla v doobedňajších hodinách, sadla si, prevzala peniaze a podpísala listiny. Zmluvu o pôžičke podpísal aj jej manžel. Čo bolo účelom pôžičky nevie. Vrátenie peňazí bolo podľa nej dohodnuté v zmluve. Žalovanú poznala, táto bola podľa nej seriózna, nebola nejako vystrašená. Za jej prítomnosti sa jej určite nikto nevyhrážal. Finančné prostriedky nerátala, ale pani žalovaná ich držala v rukách a rátala si ich. Určite tá suma tam bola, lebo neboli žiadne námietky. Vie, že doteraz peniaze žalovaná nevrátila a že to muselo ísť na súd. Žalovanú pozná z herne Z. Z. F. Žiar nad Hronom, kde v tom čase pracovala ako čašníčka. Žalobca tento bar prevádzkoval a prevádzkuje ho na živnosť.

15. Svedok R. F., vo svojej svedeckej výpovede na pojednávaní konanom dňa 26.04.2019 uviedol, že sa vie vyjadriť len ku manku, ale nevie sa vyjadriť k pôžičke. Údajne žalovaná mala podpísať papiere z dôvodu, že mali mať manko, ale peniaze nemala dostať. Bližšie sa k pôžičke nevedel vyjadriť. Chodieval pravidelne na kávu do herne Z. Z. F. Žiar nad Hronom, kde vtedy pracovala žalovaná a druhá čašníčka, ktorá sa volala H.. Vie sa vyjadriť ako svedok k manku, pretože veľa chlapov si požičovalo peniaze na automat. Verí tomu, že všetci peniaze nevrátili a tým mohlo vzniknúť manko resp. pár ľudí je dlžných vrátiť peniaze. Pani žalovaná im zapožičala peniaze, bol prítomný pri takejto pôžičke, presvedčali ju, že jej peniaze vrátia. Aj spolupracovníčka H. dala viackrát peniaze svojmu priateľovi, ktorý tam hrával automat. Keď prehral, ona mu dala peniaze, to čo majú na herňu a neverí, že ich vrátil. To videl na vlastné oči. Verí, že manko takýmto spôsobom vzniklo, ale nevie v akej výške.

16. Svedok L. Y., v rámci svojej svedeckej výpovede na pojednávaní konanom dňa 28.06.2019 uviedol, že do podniku Z. Z. F. často chodieval, pretože v minulosti tam hrával automaty. Majiteľom tohto baru bol žalobca, ktorého pozná. Vie, že v tejto herni vznikla dlžoba, bolo to v roku 2017, presne si to nepamätá. Počul, že žalobca sa „mal vyjadriť“, že už to poriešil so svojim svokrom, že on si tie peniaze zariadi s ním. Pred ním mal žalobca povedať, že žalovaná podpísala papier o dlžnú sumu s vedomím, že podpisuje výpoveď. V čase, keď žalovanej volal svokor žalobcu pán Š., bol so žalovanou na káve. Pán Š. jej zatelefonoval, že má prísť do skladu podpísať výpoveď. Žalovaná išla do skladu, podpísala výpoveď a potom sa vrátila. Keď sa vrátila, pozreli papiere a zistili, že podpísala nejakú dlžnú sumu. Nevie presne aká suma to bola. Žalovaná mu povedala, že podpísala výpoveď a medzi papiermi, ktoré podpisovala, bol aj papier ako uznanie dlhu. Vie že sa v tom čase hovorilo o vzniku manka vo výške 4.000,- €. Žalovaná nebola zamestnaná sama u žalobcu, bola tam zamestnaná aj ďalšia pracovníčka - H.. Pri podpisovaní uznania dlhu nebol prítomný, bola tam žalovaná sama. Nevedel sa vyjadriť, prečo žalovaná po podpise Uznania dlhu nešla na políciu a nepodala trestné oznámenie ako jej hovoril.

17. Svedok Y. C., v rámci svojej svedeckej výpovede na pojednávaní konanom dňa 28.06.2019 uviedol, že žalovanú pozná z podniku Z., kde v minulosti chodieval. Vie, že medzi majiteľom baru - žalobcom a žalovanou bol pracovný vzťah. Taktiež vie, že v tomto podniku vzniklo manko. Dlžoba sa presúvala s jednej krčmárky na druhú, jedna odišla, prišla druhá. Tieto dlžoby sa prekrývali, majiteľ o týchto dlžobách nevedel, až kým to jedného dňa prasklo. Vie, že dva dni pred výpoveďou žalovanej sa krčmárky radili s majiteľom, čo idú robiť, kto si to zoberie na plecia. Na žalovanú to hodili jej kolegyne a to Š. V. a H.. Následne na to žalobca dal žalovanej výpoveď a s výpoveďou jej dal podpísať aj zmluvu o pôžičke o ktorej žalovaná nevedela, zistila to až doma. Svedok jej radil, aby išla na políciu, keďže fyzicky jej žiadnu pôžičku nedali. Žalovaná nebola v tom čase v zlej finančnej situácii, nepotrebovala pôžičku, zarábala si tam slušne. V ten istý deň, keď žalovaná podpísala papier o peniazoch, prišla za ním s plačom. Určite mu nehovorila o peniazoch, ktoré by mala mať v tom čase u seba (väčšiu hotovosť).

18. Zo Zmluvy o pôžičke (č.l. 7 a nasl. spisu) uzatvorenej podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka, mal súd preukázané, že táto bola uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom. Účastníkom tejto zmluvy bol aj svedok E. Š.. Podľa čl. I. Predmet zmluvy, bolo účastníkmi zmluvy dohodnuté, že predmetom je poskytnutie peňažnej pôžičky vo výške 4.500,- €. Podľa čl. II. Spôsob poskytnutia peňazí, bolo účastníkmi zmluvy dohodnuté, že pôžička vo výške uvedenej v čl. I tejto zmluvy bola poskytnutá dlžníkovi v hotovosti a zároveň dlžník prehlasuje a svojím podpisom potvrdzuje prevzatie sumy uvedenej v čl. I. tejto zmluvy. V zmluve sa zmluvné strany dohodli, že pôžička sa poskytuje bezúročne, pričom dlžník vráti veriteľovi pôžičku jednorázovo v hotovosti do 31.10.2017.

19. Z písomného Uznania dlhu zo dňa 13.10.2017 vyplýva, že žalovaná ako dlžník uznala svoj dlh voči žalobcovi ako veriteľovi čo do dôvodu aj výšky, ktorý bol špecifikovaný nasledovne: výška dlhu 4.500,- €, dôvod vzniku dlhu: 13.10.2017 - pôžička. Žalovaná ako dlžník sa zaviazala uhradiť dlh veriteľovi v sume

4.500,- € najneskôr do 31.10.2017 v hotovosti. V záverečnom ustanovení bolo uvedené, že zmluvné strany svojim podpisom prehlasujú, že tento dokument podpísali slobodne a vážne. Okrem podpisov dlžníka a veriteľa je na Uznaní dlhu podpísaný aj svedok E. Š..

20. Predžalobnou výzvou zo dňa 07.05.2018 žalobca prostredníctvom jeho právneho zástupcu vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 4.615,27 €, ktorá pozostáva z istiny vo výške 4.500,- € a úroku z omeškania vo výške 115,27 €. Úrok z omeškania je vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4.500,- €, je vypočítaný za obdobie od 01.11.2017 do 07.05.2018. Zároveň žalobca si voči žalovanej uplatňuje v zmysle ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka náklady spojené s uplatnením pohľadávky v zmysle vyhlášky č. 655/2004 z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v celkovej výške 202,56 € spolu s DPH (jeden úkon právnej služby á 161,01 € bez DPH a jedenkrát režijný paušál á 9,21 € bez DPH). Uvedenú sumu žalobca požaduje vrátiť od žalovanej titulom písomnej Zmluvy o pôžičke zo dňa 13.10.2017.

21. Podľa § 657 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov („Občiansky zákonník“), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

22. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Nakoľko pre Zmluvu o pôžičke nie je predpísaná písomná forma zmluvy, pre jej vznik nie je podstatné kedy došlo k podpísaniu písomnej Zmluvy o pôžičke, ale to, kedy došlo ku dohode zmluvných strán a reálnemu odovzdaniu predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Pokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo 98/2000, 25Cdo 695/2003, 25Cdo 696/2003).

23. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

24. Uznanie dlhu ako samostatný zabezpečovací prostriedok plní aj zabezpečovaciu funkciu. Táto funkcia je vyjadrená postulátom právnej domnienky, že sa predpokladá, že dlh v čase jeho uznania trval. Ide o vyvrátiteľnú domnienku, ktorá zaťažuje dlžníka dôkazným bremenom a naopak posilňuje postavenie veriteľa tým, že ten svoj nárok vie oprieť nie len o samotný primárny záväzok, ale i o sekundárny vedľajší záväzok, ktorý slúžiaci na jeho zabezpečenie. V čase uznania dlhu tak narastá právna istota veriteľa, že jeho nárok bude uspokojený včas a riadne. Okrem všeobecných náležitostí podľa § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka, potrebných na to, aby bol právny úkon uznania dlhu perfektný, Občiansky zákonník vyžaduje aj splnenie ďalších osobitných náležitostí, ktorými sú písomná forma, sľub zaplatiť dlh a vymedzenie dlhu čo do dôvodu aj výšky. Účinkom uznania dlhu je obrátenie dôkazného bremena. Z procesného hľadiska tak nastáva výmena úloh procesných strán (žalobca a žalovaný), na základe ktorej sa dôkazné bremeno presúva zo žalobcu na žalovaného. Žalovaný je tak nútený vyvrátiť samotnú existenciu dlhu, a zároveň vyvrátiť svoj prísľub, tento dlh splniť. Dlžník musí preukázať, že uznaný záväzok neexistuje, resp. v čase uznania neexistoval. Ak založilo uznanie dlhu vyvrátiteľnú domnienku, podľa ktorej sa má za to, že záväzok v dobe uznania trval, potom v konaní, v ktorom sa veriteľ (žalobca) domáha splnenia tohto záväzku, spočíva dôkazné bremeno vzťahujúce sa na neexistenciu záväzku na dlžníkovi (žalovanom). Nestačí samotné spochybnenie uznania, ale musí dôjsť k preukázaniu absencie niektorej zo všeobecných náležitostí právneho úkonu ako takého (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka), resp. absencie niektorej z osobitných náležitostí potrebných pre platné uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka. V praktickej rovine to znamená, že ak dlžník len poukáže v konaní na to, že jeho uznanie dlhu nebolo napríklad slobodné a vážne, resp. že bol k takémuto konaniu prinútený, neznamená to automaticky akceleráciu súdu smerom k veriteľovi, aby svoj nárok obhájil, ale práve naopak, má mať za následok vyhovie uplatňovaného nároku veriteľa s odôvodnením, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno.

25. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Súd uplatnený nárok žalobcu posudzoval ako nárok na vrátenie nesplatennej pôžičky z právneho vzťahu účastníkov založeného uzavretím zmluvy o pôžičke zo dňa 13.10.2017 podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka, § 658 Občianskeho zákonníka, v časti príslušenstva - úroku z omeškania z uplatneného nároku na zaplatenie istiny podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorý nárok žalovaná písomne uznala ako dlh dňa 13.10.2017.

29. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi stranami sporu vznikol platný záväzkovo-právny vzťah, založený Zmluvou o pôžičke zo dňa 13.10.2017, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala zaplatiť žalobcovi celkový dlh v sume 4.500,- € v lehote do 31.10.2017 jednorázovo. Vo vzťahu k existencii Zmluvy o pôžičke žalobca ako dôkaz predložil písomnú Zmluvu o pôžičke podpísanú oboma stranami. Žalovaná v konaní nenamietala pravosť svojho podpisu na zmluve, pravosť listiny medzi stranami teda nebola sporná. Na preukázanie skutočného odovzdania peňazí žalovanej, žalobca poukázal na prehlásenie žalovanej v zmluve, že žalovaná potvrdzuje prevzatie sumy uvedenej v článku I. tejto zmluvy (čl. II.) ako aj na svedecké výpovede svedkov E. Š. a jeho manželky H. Š., ktorí boli bezprostredne pri odovzdaní peňazí prítomní a ktorí videli, že žalovaná si peňažné prostriedky prevzala, držala ich v rukách a ráta ich množstvo. Následne žalovaná podpísala - Zmluvu o pôžičke. Žalovaná poprela, že peniaze od žalobcu prevzala. Keďže sa žalovaná bráni tým, že neprevzala peniaze od žalobcu, má v tomto zmysle dôkaznú povinnosť. Žalovaná nepreukazovala opak tvrdení žalobcu, neoznačila, nepredložila žiadny dôkaz spôsobilý spochybniť alebo vyvrátiť tvrdenia žalobcu a ním predložený listinný dôkaz o základe a výške uplatneného nároku vrátane príslušenstva. Jej tvrdenie jednak vyvracia článok II. zmluvy, ktorý jednoznačne uvádza, že dlžník prehlasuje a svojím podpisom potvrdzuje prevzatie sumy uvedenej v článku I. tejto zmluvy ako aj výpovede svedkov prítomných pri dohode o pôžičke a odovzdaní predmetu pôžičky.

30. Vo vzťahu dôkaznému bremenu pri preukazovaní reálneho odovzdania predmetu peňažnej pôžičky, súd poukazuje na rozsudok NS ČR sp. zn. 33 Cdo 2547/2011 z 21.06.2012, podľa ktorého: „Nemožno prehliadať, že zmluva obsahuje prehlásenie žalovaného, že prevzatie pôžičky od žalobcu potvrdzuje svojím podpisom na zmluve; o pravosti podpisov zmluvných strán na zmluve nie je namieste pochybovať, pretože boli úradne overené. Skutočnosť, že žalovaný zmluvu o pôžičke ... podpísal, svedčí pre záver, že predmet pôžičky od žalobcu prevzal. Pokiaľ by totiž predmet pôžičky od žalobcu neobdržal, bolo by celkom nelogické, aby podpísal zmluvu obsahujúcu jeho prehlásenie o prevzatí peňazí. Účastníci Zmluvu o pôžičke uzavreli v rámci zmluvnej voľnosti, kedy im text zmluvného dojednaní musel byť v čase jeho podpisu známy; zmluvu ako prejav svojej pravej a slobodnej vôle následne po podpísaní osvedčili overenými podpismi. Za daného skutkového stavu veci odporuje pravidlám logického myslenia uveriť bez ďalšieho obrane žalovaného, že predmet pôžičky od žalobcu neprevzal, resp. odovzdovať, že Zmluva o pôžičke obsahujúca overené podpisy účastníkov, nie je postačujúcim dôkazom pre preukázanie opaku.“ Účastníkom občianskoprávných zmluvných vzťahov by malo byť naopak umožnené spoľahnúť sa na to, že celkom zrejmy obsah ich zmluvných dojednaní nemôže byť vyvrátený na základe jeho samotného popretia zo strany účastníka, ktorý nechce niesť následky porušenia povinnosti zo zmluvného vzťahu.

31. Súd je toho názoru, že žalobca uniesol dôkazné bremeno, keďže písomnou Zmluvou o pôžičke a svedeckými výpoveďami svedkov E. Š. a H. Š. preukázal, že peniaze žalovanej odovzdal a že žalovaná ich prevzala v deň podpisu zmluvy. Skutočnosť, že žalovaná prevzatie týchto peňazí popiera, nemôže viesť k záveru, že písomná Zmluva o pôžičke s uvedením, že dlžník prehlásil a svojím podpisom potvrdil prevzatie sumy vo výške 4.500,- € dňa 13.10.2017, nie je dostačujúcim dôkazom na preukázanie odovzdania peňazí. Ak sa žalovaná bráni tvrdením, že peňažné prostriedky neprevzala, bolo jej procesnou povinnosťou v tomto smere navrhnúť dôkazy, ktoré by toto tvrdenie nad rámec dôvodných pochybností vyvrátili. V konaní boli vypočutí svedkovia navrhnutí žalovanou R. F., L. Y. a Y. C.. Títo svedkovia sa nevedeli vyjadriť k Zmluve o pôžičke, pri odovzdaní peňazí neboli prítomní, a o

existencii Zmluvy o pôžičke a Uznaní dlhu sa mali sprostredkované dozvedieť od žalovanej v čase ich podpísania. Súd výpovede týchto svedkov nepovažoval za dôkaz, ktorým by žalovaná preukázala svoje tvrdenie o tom, že jej predmet pôžičky nebol odovzdaný. Obsah spornej zmluvy o pôžičke, označenie zmluvných strán, svedka prítomného pri uzavretí tejto listiny bol dostatočne určitý a zrozumiteľný. Navyiac z vyjadrenia žalovanej je zrejmé, že žalovaná nepopiera skutočnosť, že listiny - Zmluva o pôžičke a Uznanie dlhu, skutočne podpísala. Je preto vylúčené, aby žalovaná podpísala Zmluvu o pôžičke a Uznanie dlhu za iným účelom, ako za účelom poskytnutia pôžičky a následného uznania dlhu a vrátenia pôžičky žalobcovi. Pokiaľ žalovaná sa neoboznámila pri podpise s obsahom Zmluvy o pôžičke a Uznania dlhu, nemôže takéto správanie žalovanej ísť na ťarchu žalobcu, ktorý žalovanej v dobrej vôli požičal sumu 4.500,- € a očakával, že mu žalovaná takto poskytnutú pôžičku riadne a včas vráti. S tvrdeniami žalovanej, že Zmluvu o pôžičke a Uznanie dlhu podpísala pod nátlakom z dôvodu, že v tom čase ukončovala pracovný pomer s p. Š. nemožno súhlasiť. Podľa predložených listín žalovanou, mal súd preukázané, že žalovaná bola zamestnaná v spoločnosti VIX s.r.o. so sídlom Poľná 17, 010 01 Žilina, IČO: 31 565 590 a nie u pána Š.. V zmysle potvrdenia o zamestnaní bola žalovaná v spoločnosti VIX s.r.o. zamestnaná od 02.10.2015 do 19.10.2017. O tejto skutočnosti svedčí aj žalovanou doložená pracovná zmluva zo dňa 02.10.2015 a Dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa 19.10.2017. Táto dohoda o skončení pracovného pomeru bola podpísaná o niekoľko dní neskôr ako samotná Zmluva o pôžičke a Uznanie dlhu.

32. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel aj k záveru, že sú splnené zákonné podmienky pre uznanie dlhu, keďže žalovaná Uznanie dlhu vlastnoručne podpísala, listina obsahuje dôvod dlhu a teda možno dôvodne predpokladať, že dlh žalovanej v čase uznania trval. Uznáním dlhu sa zakladá právna domnienka, že dlh v čase jeho uznania existoval, ktorá je však vyvrátiteľná dôkazom opaku (§ 192 CSP), t.j. že skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka, ktorá pripúšťa dôkaz opaku, má súd za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyšiel najavo opak. V prípade platného uznania záväzku nemožno robiť záver, že oprávnený veriteľ neunesol dôkazné bremeno, a to ani vtedy ak dlžník popiera takúto skutočnosť negatívnymi tvrdeniami (rozsudok NS ČR z 26.08.2004 sp. zn. 32 Obdo 1160/2003). Keďže uznaním dlhu sa presúva na dlžníka dôkazné bremeno tvrdenia záväzku v čase jeho uznania, t.j. ak chce byť dlžník v spore úspešný, musí preukázať, že uznaný záväzok neexistuje, resp. v čase uznania neexistoval. Tak ako už bolo uvedené, dôkazné bremeno spočíva na žalovanej, ktorá má povinnosť vyvrátiť samotnú existenciu dlhu a zároveň vyvrátiť svoj prísľub, tento dlh splniť. Žalovaná však dôkazné bremeno neunesla, keď v konaní na podporu svojich všeobecných tvrdení nepredložila a ani neoznačila jediný dôkaz, ktorý by preukázal, že uznaný záväzok v čase jeho uznania neexistoval. Žalovaná od počiatku podpísania Zmluvy o pôžičke a Uznania dlhu dňa 13.10.2017 mala vedomosť, že takéto listiny podpísala, čo vypočutí svedkovia L. Y., Y. C. v rámci svojej svedeckej výpovede potvrdili. Žalovaná i napriek tejto skutočnosti neodstúpila od zmluvy, naopak zostala až do podania žaloby nečinná, nenavrhol doplniť dokazovanie ani vo vzťahu preukazovania manka v herni, kde malo byť manko pred uzavretím Zmluvy o pôžičke a uznania dlhu.

33. Pokiaľ žalovaná navrhla vykonať dôkaz - predloženie bankových výpisov, prípadne iných dokumentov zo strany žalobcu na základe ktorých by žalobca verifikoval skutočnosť, že v čase údajného uzatvorenia pôžičky disponoval sumu 4.500,- €, súd takýto dôkaz nevykonával, nakoľko pôžička vo výške uvedenej v článku I. Zmluvy o pôžičke bola poskytnutá dlžníkovi v hotovosti. Predložené bankové výpisy, či iné dokumenty by tak neverifikovali skutočnosť, že k požičaniu peňazí medzi žalobcom a žalovaným skutočne došlo.

34. Keďže žalovaná nepreukázala opak tvrdení žalobcu, súd v konaní ani nezistil žiadny dôkaz spôsobilý spochybniť alebo vyvrátiť tvrdenia žalobcu a ním predložené listinné dôkazy o základe a výšky uplatneného nároku vrátane príslušenstva, súd preto žalobe žalobcu o zaplatenie istiny vo výške 4.500,- € titulom vrátenia pôžičky v celom rozsahu vyhovel. Rovnako vyhovel v celom rozsahu žalobe žalobcu i v časti nároku na zaplatenie príslušenstva, a to úroku z omeškania so splnením peňažného záväzku za čas omeškania žalovanej s vrátením dlžnej sumy počnúc od 01.11.2017, ako dňa nasledujúceho po dni účastníkmi dohodnutej splatnosti pôžičky a to vo výške ustanovenej podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., do zaplatenia.

35. Podľa § 255 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 a 2 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP, žalobcovi ktorý mal vo veci plný úspech, priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú strany sporu, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie.